YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN TUOMIOISTUIMEN MÄÄRÄYS (ensimmäinen jaosto)

19 päivänä kesäkuuta 1995 *

Asiassa T-107/94,

Christina Kik, tavaramerkkiasioita hoitava asianajaja ja asiamies, edustajanaan asianajaja Goosen L. Kooy, Haag, prosessiosoite Luxemburgissa Nicolas Deckerin toimisto, 16 avenue Marie-Thérèse, Luxembourg

kantajana,

vastaan

Euroopan unionin neuvosto, asiamiehinään oikeudellisen osaston virkamiehet Giorgio Maganza ja Guus Houttuin, prosessiosoite Luxemburgissa c/o Euroopan investointipankin oikeudellisten asioiden osastonjohtaja Bruno Eynard, 100 boulevard Konrad Adenauer,

ja

* Oikeudenkäyntikieli: hollanti.

Euroopan yhteisöjen komissio, asiamiehenään oikeudellisen osaston virkamies Pieter Van Nuffel, prosessiosoite Luxemburgissa c/o oikeudellisen osaston virkamies Georgios Kremlis, Centre Wagner, Kirchberg,

vastaajina

joita tukee

Espanjan kuningaskunta, asiamiehinään yhteisön oikeutta ja toimielimiä koskevan kansallisen koordinoinnin pääjohtaja Alberto José Navarro González ja yhteisöoikeudellisia riita-asioita hoitavan osaston valtionasiamies Gloria Calvo Díaz, prosessiosoite Luxemburgissa Espanjan suurlähetystö, 4—6 boulevard Emmanuel Servais,

väliintulijana,

jossa vaaditaan, että 20 päivänä joulukuuta 1993 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 40/94 115 artikla kumotaan siltä osin, kuin siinä ei säädetä hollannin kielen ottamisesta sisämarkkinoilla toimivan yhdenmukaistamisviraston (tavaramerkit, piirustukset, mallit) kieleksi, ja että ei toteuteta tai velvoiteta toteuttamaan toimenpiteitä, joiden perusteella tämä virasto voi aloittaa toimintansa,

EUROOPAN YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN TUOMIOISTUIN (ensimmäinen jaosto),

toimien kokoonpanossa: presidentti J. L. Cruz Vilaça, tuomarit H. Kirschner ja V. Tiili,

kirjaaja: H. Jung,

on antanut seuraavan

määräyksen

Sovellettava lainsäädäntö

1 Yhteisön tavaramerkeistä 20 päivänä joulukuuta 1993 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 40/94 (EYVL 1994, L 11, s. 1, jäljempänä asetus N:o 40/94) 2 artiklassa säädetään sisämarkkinoilla toimivan yhdenmukaistamisviraston (tavaramerkit, piirustukset ja mallit, jäljempänä virasto) perustamisesta.

2 Asetuksen N:o 40/94 115 artiklassa säädetään tavaramerkkihakemuksissa sekä väite-, menettämis- ja kumoamismenettelyissä käytettävästä kielestä. Kyseisen artiklan 1 kohdan mukaan yhteisön tavaramerkkiä koskevat hakemukset jätetään yhdellä Euroopan yhteisöjen virallisella kielellä. Artiklan 2 kohdassa säädetään, että viraston kielet ovat yksinomaan englanti, espanja, italia, ranska ja saksa. Artiklan 3—7 kohdassa säädetään erityisesti, että hakijan on ilmoitettava hakemuksessaan "toinen kieli", jonka on oltava jokin viraston kielistä, ja että virasto voi lähettää

kirjallisia tiedonantoja hakijalle tämän hakemuksessa ilmoittamalla toisella kielellä, jos hakemus on jätetty kielellä, joka ei ole viraston kieli, ja lisäksi, että hakijan on hyväksyttävä toinen kieli väite-, menettämis- tai kumoamismenettelyssä käytettäväksi kieleksi.

Tosiseikat ja asian käsittelyn vaiheet

3 Äidinkielenään hollantia puhuva kantaja on ammatiltaan tavaramerkkiasioita hoitava asianajaja ja asiamies. Hän on osakkaana alankomaalaisessa patenttitoimistossa.

4 Kantaja nosti asetuksen N:o 40/94 115 artiklan 2 kohtaa vastaan kanteen, jonka hän jätti 15.3.1994 ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen kirjaamoon.

5 Komissio ja neuvosto esittivät vastaavasti ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen kirjaamoon 8.4.1994 ja 19.5.1994 jättämissään asiakirjoissa tutkimatta jättämistä koskevan väitteen. Kantaja jätti 24.6.1994 ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen kirjaamoon huomautuksensa tutkimatta jättämistä koskevaan väitteeseen.

6 Espanjan kuningaskunnalle myönnettiin 14.9.1994 annetulla määräyksellä väliintulo-oikeus neuvoston ja komission väitteiden tukemiseksi. Espanjan kuningaskunta jätti väliintulokirjelmänsä 25.10.1994 ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen kirjaamoon. Kantaja jätti 12.12.1994 ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen kirjaamoon väliintulokirjelmää koskevat huomautuksensa.

Asianosaisten vaatimukset

7 Kantaja vaatii kanteessaan, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin

— velvoittaa neuvoston muuttamaan päätöstään siltä osin kuin hollannin kieltä ei ole otettu viraston kieleksi;

— ei toteuta eikä velvoita toteuttamaan toimenpiteitä, joiden perusteella virasto voi aloittaa toimintansa ennen kuin neuvosto on muuttanut päätöstään siltä osin kuin hollannin kieltä ei ole otettu viraston kieleksi.

8 Komissio vaatii, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin

— tutkii kanteen tutkittavaksi ottamisen edellytykset aloittamatta pääasian käsittelyä;

— jättää kanteen tutkimatta kokonaisuudessaan tai toissijaisesti siltä osin kuin se on kohdistettu komissiota vastaan;

— velvoittaa kantajan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

9 Neuvosto vaatii, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin

— jättää kanteen tutkimatta;

— velvoittaa kantajan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

10 Tutkittavaksi ottamisesta esitettyjä väitteitä koskevissa huomautuksissaan kantaja vaatii, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin

— kumoaa asetuksen N:o 40/94 115 artiklan;

— julistaa neuvoston ja komission viraston perustamisesta johtuvat täytäntöönpanotoimet laittomiksi;

— velvoittaa vastaajat korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

11 Espanjan kuningaskunta vaatii, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin

— jättää kanteen tutkimatta;

— velvoittaa kantajan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

12 Väliintulokirjelmää koskevissa huomautuksissaan kantaja vaatii, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin

— tutkii kanteen;

— velvoittaa väliintulijan korvaamaan väliintulokulut.

Oikeuskysymykset

Tutkittavaksi ottaminen

Asianosaisten perustelut

13 Tutkittavaksi ottamista koskevissa väitteissään komissio ja neuvosto väittävät ensisijaisesti, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin ei ole toimivaltainen hyväksymään kantajan vaatimuksia sellaisina kuin ne on kanteessa muotoiltu. Vaatiessaan, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin "velvoittaa neuvoston muuttamaan päätöstään" ja että se "ei toteuta eikä velvoita toteuttamaan toimenpiteitä, joiden perusteella virasto voi aloittaa toimintansa ennen kuin neuvosto on muuttanut päätöstään" kantaja vaatii ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuinta velvoittamaan neuvoston lainsäädäntönsä muuttamiseen, vaikka yhteisöjen tuomioistuimet voivat ainoastaan valvoa neuvoston jo voimassa olevien säädösten lainmukaisuutta ilman toimivaltaa lausua valmisteluvaiheessa olevista lainsäädäntötoimista.

14 Komissio ja neuvosto korostavat kuitenkin toissijaisesti, että kanne olisi siltikin jätettävä tutkimatta, vaikka ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin määrittelisi kanteen uudelleen tulkiten kantajan vaatimukset EY:n perustamissopimuksen 173 artiklan mukaiseksi kumoamisvaatimukseksi.

15 Komissio painottaa, että sellainen kumoamisvaatimus olisi kohdistettu vain neuvoston asetusta N:o 40/94 vastaan eikä se näin ollen koskisi mitään komission säädöstä.

16 Neuvosto puolestaan väittää, että EY:n perustamissopimuksen 173 artiklan neljännessä kohdassa määrätyt tutkittavaksi ottamisen edellytykset eivät täyty, koska riidanalainen säädös on normatiivinen säädös, joka ei koske kantajaa suoraan eikä

erikseen. Se viittaa erityisesti asetuksen N:o 40/94 johdanto-osan toiseen perustelukappaleeseen, jonka mukaan asetuksen tavoitteena on "yhteisön tavaramerkkijärjestelmän luominen, jolla annetaan yrityksille oikeus hankkia, yhtä ainoaa menettelyä noudattaen, yhteisön tavaramerkkejä, joilla on yhdenmukainen suoja ja joiden vaikutus ulottuu koko yhteisön alueelle". Se päättelee tästä, että asetusta sovelletaan yleisesti taloudellisiin toimijoihin eikä sitä vastaan voida nostaa EY:n perustamissopimuksen 173 artiklan neljännen kohdan mukaista kumoamiskannetta (yhteisöjen tuomioistuimen 14.12.1962 antama tuomio asiassa Confédération nationale des producteurs de fruits et légumes v. neuvosto, 16 ja 17/62, Kok. 1962, s. 901, 918, yhteisöjen tuomioistuimen 24.11.1992 antama tuomio asiassa Buckl v. komissio, C-15/91 ja C-108/91, Kok. 1992, s. I-6099, 24 kohta ja ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen 29.10.1993 antama määräys asiassa Guna v. neuvosto, T-463/93, Kok. 1993, s. II-1205, 17 kohta).

17 Neuvosto korostaa lisäksi kantajan olevan "tavaramerkkiasioita hoitava asiamies" ("merkgemachtigde" hollannin kielellä), joka edustaa yrityksiä, jotka haluavat hankkia yhteisön tavaramerkin, eikä hän näin ollen hae yhteisön tavaramerkkejä omaan lukuunsa. Asetuksen N:o 40/94 115 artiklaa sovelletaan ainoastaan yhteisön tavaramerkin hakijoihin. Tämän vuoksi kyseinen säännös koskee kantajaa ainoastaan epäsuorasti.

18 Neuvosto tähdentää vielä, että riidanalainen säännös ei koske kantajaa erikseen, vaan sitä sovelletaan häneen kuten kaikkiin muihinkin tavaramerkkiasiamiehiin, eikä hän voi näin ollen vedota "hänelle erityisiin ominaisuuksiin" tai "tosiseikkoihin, jotka kuvaavat häntä suhteessa muihin henkilöihin" (yhteisöjen tuomioistuimen 26.6.1990 antama tuomio asiassa Sofrimport v. komissio, C-152/88, Kok. 1990, s. I-2507).

19 Espanjan kuningaskunta väittää väliintulokirjelmässään, että yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin ei ole toimivaltainen "velvoittamaan neuvoston muuttamaan päätöstään". Se esittää, että vaatimus siitä, että se "ei toteuta tai velvoita toteuttamaan toimenpiteitä, joiden perusteella virasto voi aloittaa toimintansa

ennen kuin neuvosto on muuttanut päätöstään" on tulkittava EY:n perustamissopimuksen 185 artiklassa tarkoitetuksi välitoimea tarkoittavaksi pyynnöksi. Se katsoo, että tämä vaatimus on jätettävä tutkimatta siitä syystä, että kantaja ei ole esittänyt mitään vaaraa, haittaa tai kiireellisyyttä aiheuttavaa syytä, joka voisi oikeuttaa riidanalaisen säädöksen täytäntöönpanon lykkäämisen.

20 Espanjan kuningaskunta lisää toissijaisesti, että jos tämän vaatimuksen tulkittaisiin olevan kumoamisvaatimus, se on silloinkin jätettävä tutkimatta, koska kantaja ei täytä EY:n perustamissopimuksen 173 artiklan neljännessä kohdassa määrättyjä edellytyksiä.

21 Kantaja korostaa tutkimatta jättämistä koskevasta väitteestä esittämissään huomautuksissa ensiksi, että hänen kanteensa tavoitteena on koko ajan ollut asetuksen N:o 40/94 115 artiklan kumoaminen. Hän pyytää sen vuoksi ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuinta käsittelemään hänen kannettaan tässä mielessä.

22 Kantaja myöntää, että kyseisen artiklan kumoamista koskeva vaatimus voidaan kohdistaa vain neuvostoa vastaan, mutta hän korostaa, että komission velvollisuus on tämän säännöksen täytäntöönpanon varmistaminen ja että yhteisöjen tuomioistuimet voivat valvoa täytäntöönpanotoimenpiteiden laillisuutta. Tämän vuoksi hän vaatii myös, että yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin "julistaa jo toteutetut tai tulevaisuudessa toteutettavat täytäntöönpanotoimenpiteet laittomiksi tai pätemättömiksi".

23 EY:n perustamissopimuksen 173 artiklassa määrättyjen edellytysten osalta kantaja väittää asetuksen koskevan häntä suoraan ja erikseen, vaikka se olisikin osoitettu erikseen määrittelemättömille henkilöille ja sitä sovellettaisiin objektiivisesti määritellyissä tilanteissa.

24 Näyttääkseen toteen, että asetus koskee häntä suoraan, kantaja viittaa erityisesti tavaramerkkioikeuden alalla saavuttamaansa maineeseen perustuvaan moraaliseen intressiin ja hänen oikeuksistaan alankomaalaisessa patenttitoimistossa johtuviin kaupallisiin etuihin. Asetuksen N:o 40/94 115 artiklassa säädetty kielijärjestelmä asettaisi hänet tosiasiallisesti käännöksistä sekä muulla kuin omalla kielellä työskentelemisestä aiheutuvien kohonneiden kustannusten vuoksi epäedulliseen kilpailuasemaan suhteessa hänen kilpailijoihinsa, jotka työskentelevät jollakin viraston kielellä.

25 Kantaja korostaa, että hän ei edusta mitään ammattiryhmää tai yhteisön tavaramerkkiä havittelevaa yritystä ja vielä vähemmän tavaramerkkiasioita hoitavia asiamiehiä, koska hänen kanteensa tavoitteena on tarkasti ottaen lopettaa asetuksen N:o 40/95 115 artiklasta johtuva joidenkin asiamiesten syrjintä. Kantaja arvioi moraalisten ja kaupallisten intressiensä yksilöivän hänet suhteessa muihin tavaramerkkiasioita hoitaviin asiamiehiin ja riidanalaisen säännöksen koskevan häntä näin ollen erikseen.

26 Espanjan kuningaskunnan väliintulokirjelmää koskevissa huomatuksissaan kantaja esittää, että hän menettää ja on jo menettänyt asetuksen N:o 40/94 115 artiklan vuoksi asiakkaitaan, josta aiheutuu "vakava, välitön ja korjaamaton vahinko", jonka vuoksi on kiireellisesti hyväksyttävä välitoimi, kuten viraston toiminnan aloittamisen lykkääminen.

27 Lopuksi kantaja vetoaa ihmisoikeuksien ja perusvapauksien suojaamiseksi tehdyn yleissopimuksen (jäljempänä EIOS) 6 artiklaan, jossa kantajan mukaan hänelle taataan oikeus pääasian oikeudenmukaiseen tutkimiseen, jota ei voitaisi saavuttaa muulla kuin nyt nostetulla kanteella.

Yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen arviointi asiasta

28 Jos kanteen tutkittavaksi ottamisen edellytykset selvästi puuttuvat, ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin voi työjärjestyksen 111 artiklan perusteella jatkamatta asian käsittelyä ratkaista asian perustellulla määräyksellä. Kyseessä olevan asian osalta ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin arvioi saaneensa riittävästi tietoa asiakirjoista ja päättää olla jatkamatta asian käsittelyä.

29 On muistettava, että työjärjestyksen 44 artiklan 1 kohdan mukaisesti kanteessa on erityisesti mainittava oikeudenkäynnin kohde. Yhteisöjen tuomioistuimen oikeuskäytännöstä seuraa (ks. esimerkiksi yhteisöjen tuomioistuimen 27.2.1980 antama tuomio asiassa komissio v. Ranskan tasavalta, 168/78, Kok. 1980, s. 347, 17—23 kohta), että tuomioistuimen on määriteltävä oikeudenkäynnin kohde, jos vastaaja ja kantaja ovat tulkinneet sen eri tavalla.

30 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin toteaa tämän osalta ensiksi, että toisaalta kanteen ensimmäisen vaatimuksen sanamuodon ja toisaalta kanteen yleisen sisällön välillä on ristiriita. Itse asiassa kantaja vaatii kanteessaan, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin "velvoittaa neuvoston muuttamaan päätöstään siltä osin kuin hollannin kieltä ei ole otettu viraston kieleksi", mutta esittää ainoastaan väitteitä ja perusteluja näyttääkseen toteen kyseisen päätöksen laittomuuden. Tämän vuoksi, vaikka kanteen vaatimuksilla ensi näkemältä pyritäänkin siihen, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin antaa kieltomääräyksen neuvostolle, on kantajan vaatimustensa tueksi esittämien perustelujen sisältö huomioon ottaen todettava, että niiden tavoitteena on todellisuudessa asetuksen N:o 40/94 115 artiklan kumoaminen.

31 On huomattava, että kanteen tällaista tulkintaa tukee se tosiseikka, että kantaja korostaa kanteensa lopussa, että neuvoston säädös "koskee suoraan ja erikseen" häntä, mikä on epäsuora mutta selkeä viittaus EY:n perustamissopimuksen 173 artiklan neljänteen kohtaan.

32 Edellä olevasta seuraa, että kanteen ensimmäisessä vaatimuksessa pyritään pääasiallisesti asetuksen N:o 40/94 115 artiklan kumoamiseen siltä osin kuin tässä artiklassa ei oteta hollannin kieltä viraston kieleksi.

33 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin toteaa, että kanteen kohteena on tältä osin ainoastaan neuvoston antama säädös. Tästä seuraa, että siltä osin, kuin se on kohdistettu komissiota vastaan, se on vailla kohdetta ja on siis jätettävä tutkimatta.

34 Lisäksi, vaikka oletettaisiin, että kantaja voisi laajentaa tutkimatta jättämistä koskevista väitteistä esittämiensä huomautusten yhteydessä kanteensa kohdetta sisällyttämällä siihen riidanalaisen säädöksen täytäntöönpanosäädökset, on korostettava, että kyseessä olevassa asiassa kantaja ei ole millään lailla täsmentänyt, mitkä olivat hänen kanteensa kohteena olevat "jo toteutetut täytäntöönpanosäädökset", ja että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen tehtävä ei ole valvoa hypoteettisia toimenpiteitä, kuten "tulevaisuudessa toteutettavia täytäntöönpanotoimenpiteitä".

35 Siltä osin, kuin kumoamiskanne on kohdistettu neuvostoa vastaan, on muistettava, että EY:n perustamissopimuksen 173 artiklan neljännen kohdan mukaan luonnollisen henkilön tai oikeushenkilön asetusta vastaan nostaman kumoamiskanteen tutkittavaksi ottaminen riippuu siitä edellytyksestä, että riidanalainen asetus on tosiasiassa päätös, joka koskee kantajaa suoraan ja erikseen, ja että asetuksen ja päätöksen erotteluperusteet on etsittävä kyseessä olevan säädöksen yleisestä ulottuvuudesta (ks. esim. yhteisöjen tuomioistuimen 12.7.1993 antama määräys asiassa Government of Gibraltar ja Gibraltar Development Corporation v. neuvosto, C-168/93, Kok. 1993, s. I-4009; ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen 11.1.1995 antama määräys asiassa Cassa nazionale di previdenza ed assistenza a favore degli avvocati e procuratori v. neuvosto, T-116/94, ei vielä julkaistu oikeustapauskokoelmassa ja ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen 21.2.1995 antama tuomio asiassa Campo Ebro v. neuvosto, T-472/93, ei vielä julkaistu oikeustapauskokoelmassa). Säädöksellä on yleinen ulottuvuus, jos sitä sovelletaan objektiivisesti määritellyissä tilanteissa ja jos sillä on oikeusvaikutuksia abstraktilla tavalla määritellyille henkilöluokille (ks. esim. yhteisöjen tuomioistuimen 21.11.1989 antama

tuomio asiassa Usines coopératives de déshydratation du Vexin v. komissio, C-244/88, Kok.1989, s. 3811 ja 27.3.1990 antama tuomio asiassa Cargill v. komissio, C-229/88, Kok. 1990, s. I-1303).

36 Kyseisessä tapauksessa asetuksesta N:o 40/94 johtuu, että sen tarkoituksena on ottaa käyttöön yksi ainoa menettely, jolla yritykset voivat hankkia yhteisön tavaramerkkejä. Tämän yhden ainoan menettelyn osana 115 artiklassa perustetulla kielijärjestelmällä on oikeusvaikutuksia abstraktilla tavalla määritellyille henkilöryhmille, toisin sanoen henkilöille, jotka haluavat hankkia itselleen tai päämiehilleen yhteisön tavaramerkin. Tästä seuraa, että riidanalainen säädös koskee kantajaa ainoastaan tavaramerkkiasioiden asiamiehen objektiivisessa ominaisuudessa samalla tavoin kuin kaikkia muita tavaramerkkiasioiden asiamiehiä, jotka ovat tähän asti olleet tai voineet olla käytetyn kielen suhteen ammatinharjoittamisen osalta samassa asemassa (ks. samankaltaisina esimerkkeinä yhteisöjen tuomioistuimen 14.7.1983 antama tuomio asiassa Spijker v. komissio, 231/82, Kok. 1983, s. 2559, 9 kohta; ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen 29.10.1993 antama määräys asiassa GUNA v. neuvosto, T-463/93, Kok. 1993, s. II-1205, 17 kohta ja 21.2.1995 antama määräys asiassa Associazione agricoltori della provincia di Rovigo v. komissio, T-117/94, ei vielä julkaistu oikeustapauskokoelmassa).

37 Tämän vuoksi asetusta N:o 40/94 vastaan esitetty kumoamiskanne jätetään tutkimatta.

38 Kantajan toista vaatimusta siitä, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin ei toteuta tai velvoita toteuttamaan toimenpiteitä, joiden perusteella virasto voi aloittaa toimintansa, on tulkittava niin, että sillä pyritään saamaan ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen kieltomääräys neuvostolle tai asetuksen N:o 40/94 115 artiklan täytäntöönpanon lykkääminen EY:n perustamissopimuksen 185 artiklaa soveltamalla. Tässä suhteessa on muistettava toisaalta, että yhteisöjen tuomioistuimilla ei ole toimivaltaa antaa kieltomääräyksiä toimielimille (ks. esim. ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen 29.11.1993 antama määräys asiassa

Koelman v. komissio, T-56/92, Kok. 1993, s. II-1267, 18 kohta), ja toisaalta, että työjärjestyksen 104 artiklan 3 kohdassa määrätään, että säädöksen täytäntöönpanon lykkäämistä koskeva hakemus tehdään erillisellä asiakirjalla, mitä ei käsiteltävänä olevassa asiassa ole tehty. Tämä kanteen osa on näin ollen jätettävä tutkimatta.

39 Kantaja ei myöskään voi vedota EIOS:n 6 artiklaan, jonka yhteisöjen tuomioistuimet tunnustavat osaksi yhteisön oikeusjärjestystä (ks. yhteisöjen tuomioistuimen 15.5.1986 antama tuomio asiassa Johnston v. Chief Constable of the Royal Ulster Constabulary, 222/84, Kok. 1986, s. 1651, 18 kohta ja ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen 23.2.1995 antama tuomio asiassa F v. neuvosto, T-535/93, ei vielä julkaistu oikeustapauskokoelmassa), mutta jota ei sovelleta tämän kaltaisessa tilanteessa. Tämä säännös, jossa taataan kaikille oikeudenmukainen oikeudenkäynti, ei estä määräämästä tietyistä kanteen tutkittavaksi ottamisen edellytyksistä (ks. tämän osalta yhteisöjen tuomioistuimen 1.4.1987 antama tuomio asiassa Dufay v. parlamentti, 257/85, Kok. 1987, s. 1561, 10 kohta).

40 Edellä esitetystä seuraa, että kanteen tutkittavaksi ottamisen edellytykset puuttuvat selvästi kokonaisuudessaan.

Oikeudenkäyntikulut

41 Työjärjestyksen 87 artiklan 2 kohdan mukaisesti asianosainen, joka häviää asian, velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut, jos vastapuoli on sitä vaatinut. Koska kantaja on hävinnyt vaatimuksensa, hänet on velvoitettava korvaamaan omat kulunsa sekä neuvoston ja komission oikeudenkäyntikulut.

42 Espanjan kuningaskunta, joka tukee väliintulijana neuvoston ja komission esittämiä vaatimuksia, vastaa työjärjestyksen 87 artiklan 4 kohdan mukaisesti omista oikeudenkäyntikuluistaan.

Näillä perusteilla

YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN TUOMIOISTUIN
(ensimmäinen jaosto)

on määrännyt:

1) Kanne jätetään tutkimatta.

2) Kantaja velvoitetaan vastaamaan omista oikeudenkäyntikuluistaan sekä neuvoston ja komission oikeudenkäyntikuluista. Väliintulija vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan.

Annettiin Luxemburgissa 19 päivänä kesäkuuta 1995.

Kirjaaja — Presidentti

H. Jung — J. L. Cruz Vilaça